

สุรเดช พัชรนานันปการ 2551: การปรับปรุงประสิทธิภาพงานบำรุงรักษาระบบไฟแสดงสว่างบนทางด่วน ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการวิศวกรรม) สาขาวิชาจัดการวิศวกรรม ภาควิชาชีวกรรมอุดสาหการ ประธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ เลิศชัย ระตะนะอาพร, ว.ศ.ม. 134 หน้า

การบำรุงรักษาระบบไฟแสดงสว่างบนทางด่วนในปัจจุบัน ใช้วิธีการซ่อมเฉพาะจุดที่หล่ออดไฟดับเท่านั้น โดยใช้ทีมงานซ่อมบำรุงในการตรวจสอบระบบไฟแสดงสว่างบนทางด่วนและซ่อมในขณะเดียวกันเมื่อพบว่ามีหลอดไฟดับ วิธีซ่อมดังกล่าวเป็นวิธีการบำรุงรักษาเชิงรับ (Reactive Maintenance) สร่งผลให้ปัจจุบันระบบไฟแสดงสว่างบนทางด่วนมีหลอดไฟดับรอการซ่อมจำนวนมาก เนื่องจากวิธีดังกล่าวทำให้การวางแผนงานซ่อมในอนาคตมีความคลาดเคลื่อนสูง ดังนั้นต้องมีการปรับปรุงแนวทางในการบำรุงรักษาให้เหมาะสม โดยใช้การบำรุงรักษาแบบเชิงรุก (Proactive Maintenance)

การศึกษาแนวทาง เพื่อปรับปรุงการบำรุงรักษาระบบไฟแสดงสว่างบนทางด่วนสายบางปะอิน-ปากเกร็ด ระยะทาง 32 กิโลเมตร เริ่มจากการศึกษาวิเคราะห์อายุการใช้งานของหลอดไฟในระบบไฟแสดงสว่างบนทางด่วน โดยนำข้อมูลจากการบำรุงรักษาในอดีตมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทดสอบการแยกแขงของข้อมูล เพื่อกำหนดช่วงไม้ของอายุการใช้งานของหลอดไฟ กรณีใช้งานประมาณ 10 ชั่วโมงต่อวัน จะได้ค่าที่ 14,524 ชั่วโมง หรือระยะเวลาอายุการใช้งานของหลอดไฟประมาณ 4 ปี เพื่อนำค่าดังกล่าวไปกำหนดเวลา การเปลี่ยนหลอดไฟบนทางด่วน พร้อมทั้งการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติของทีมงานซ่อมบำรุง โดยการจัดกลุ่มการบำรุงรักษาตามลักษณะเส้นทางบนทางด่วน โดยวางแผนการปฏิบัติงานและบันทึกประวัติการซ่อมบำรุงผ่านทางโปรแกรมการบำรุงรักษาระบบไฟแสดงสว่างบนทางด่วน โดยใช้โปรแกรม Microsoft Access ที่นี้เพื่อการบำรุงรักษาระบบไฟแสดงสว่างบนทางด่วนอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผลจากการปรับปรุงการบำรุงรักษาระบบไฟแสดงสว่างบนทางด่วน สามารถวางแผนงานซ่อมในอนาคตได้อย่างถูกต้อง ทำให้ระบบไฟแสดงสว่างบนทางด่วนมีจำนวนหลอดไฟชำรุดรอการเข้าซ่อมลดลง ซึ่งส่งผลในด้านความปลอดภัยผู้ใช้ทาง และภาพพจน์ของบริษัทผู้ให้บริการเส้นทาง